Fragmentace habitatů, rozdrobování prostředí antropogenními faktory vede často také u živočichů k fragmentaci do subpopulací a k určitým populačně-genetickým důsledkům, o nichž přesně nevíme, jestli jsou obecně negativní. V naší krajině máme několik ukázkových druhů (sysel obecný, plch zahradní), u kterých neznáme bezpečně příčinu jejich výrazného ústupu a prověřujeme hypotézu, že izolovanost vede k inbrední depresi - ke snížení životaschopnosti jedinců v subpopulacích. Tuto problematiku bude ovšem nutné také studovat u druhů, které v současnosti prosperují, přičemž ale existují u nich současně i separované subpopulace. Toto badatelské zaměření tak přináší poznatky uplatnitelné také bezprostředně v ochranářské praxi.